

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mons Thabor Sive Solitudo Exercitiorum Spiritualium

Bisling, Anselm

[Einsiedeln], 1682

Meditatio XXVIII. De proprietatibus, gradibus, & motivis Amoris Dei super
omnia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60545](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60545)

Die Decima.

De perfecta Vnione Viatoris
cum Deo.

MEDITATIO XXVIII.

De proprietatibus, gradibus
& motivis Amoris Dei super
omnia.

Is omnibus gradibus ascensis, *Text. Reg. cap. 7.*
(anima) mox ad charitatem
perueniet illam, quæ perfecta
foras mittit timorē, per quam
incipiet vniversa custodire, non
am timore gehennæ, sed amore Christi & de-
lectatione virtutum.

Prælud. Imaginare tibi, quòd sis in
illo cenaculo magno inter discipulos
Christi, ab ejus Ascensione per decem di-
es, quasi in exercitijs spiritualibus, per-
seuerantes in oratione, & exspectan-
tes adventum, ignem, ac gratias San-
cti Spiritûs.

Punct. 1. *Consid.* Amorem Dei i. es. *Excellen-
tia Amoris
Dei,*
se virtutem supernaturalem infusam, quâ
homo super omnia creata diligit Deum.
2. Eamque virtutem esse omnium vir-
tutum Reginam, animæ vitam, bo-
no-

norum operum genitricem, meritorum gratiæ, & gloriæ fontem, & per quamdam appropriationem esse ipsum Spiritum S. 3. Solam hanc discernet filios regni à servis Diaboli, inter civitates Ierusalem, Babylonis, & inter electos, ac reprobos. 4. Illa nihil dulcius, suavius, altius, latius, jucundius, plenius, ac melius reperiri in cælo & terra, quàm ipsa Charitas Deus est, & Deus Charitas est.

Genf. l. 3.

6. 5. 3.

1. 10. 4. 8.

Idem loc.
cit.

Ejus proprietates
sicut ignis.

O Amor! ô cordis mei dulcedo, & vita animæ meæ! dilata angustias cordis mei, ut capiam te, & degustem interiori mentis ore, quàm suave sit amari, quàm dulce in amore liquefieri, & natum.

Punct. II. Confid. Proprietates gradus amoris ex similitudine ignis. 1- iste nullum omnino pondus habet, sed amor onus non sentit, neque laborem, nam ubi amor est, labor non est, sed sapor est. 2- Ignis nunquam tendit deorsum, sed semper sursum usque ad firmamentam spheram, sic amor non inhaeret terrenis, sed semper sursum aspicit, neque nisi in solo Deo tanquam succenturiato quiescit. 3. Ignis nunquam durat, sed cit: sic amor in amando infatigabilis est, & modum nescit. 4. Ignis omnia pertransitiosa, & vilia, dura, & mollia in se

Prov. 30.

16.

convertit; ita diligentibus Deum omnia *Rom. c. 8. v. 28.*
cooperantur in bonum.

O ignis divinissime! si venisti, ut ardeas, accende, concrema, & transforma me, ut nihil vivat in me præter te. O purissima flamma! ô insatiabilis æstus! quando depasces me? Amare, & ardere ex te, unica mea voluptas est &c.

Punct. III. Confid. Primum motivum *Motiva 2-*
amandi Deum, esse ipsius intrinsecas per- *mandi De-*
fectiones, Pulchritudinem, Sapientiam, *um.*
Potentiam, Divitias, Gloriam, Bonitatem. *Secundum* Ipsius immensum amorem, quo, cum inimici essemus, in finem dilexit nos. *Tertium* ejus beneficia creationis, redemptionis, conservationis, fidei, Sacramentorum, vocationis. *Quartum* innumera specialia animæ, & corporis, naturalia, & supernaturalia beneficia. *Quintum* promissa bona gloriæ, quæ ad mensuram amoris dabuntur. (Examen circa accepta beneficia, & reddito amore, fiat.)

Ah Deus meus & omnia! fons amabilitatis æternæ, quid in me vilissimo vermicello invenisti tanto tuo dignum amore? Nihil omnino; sed omnia omni odio, & abominatione dignissima, & tamen sic amasti me? ô IESU! plus quam te? Ah! redamo te ex toto corde,

de, & plus quam toto, ex tota anima
mea, & plus quam tota &c.

Et cupio semper te amare, & ar-
dere per æternitatem totam, & plus
quam totam. Adjuva me, ut ad ma-
ximum Charitatis gradum merear perve-
nire, teque hinc amare in via, non jam
timore gehennæ, sed istius excellen-
tissimæ delectatione virtutis, & Christi
amore, donec tui amoris suavitate æter-
naliter frui possim in patria.

DIGRESSIO XIX.

*De Amore Dei & Proximi, eius-
que primario effectu, qui est Zelus
animarum.*

THEOPHOBVS.

(I.)

PERVENIMUS tandem, auxiliante Deo,
ad interiora Tabernaculi Christi, ad
amoris conclave, & divinæ Charitatis
cellam, in quam sponsa gloriatur in sa-
cris epithalamijs se introductam fuisse à
Rege Sponso. Ad hanc certè omnes
hactenus gressus nostri velut ad centrum
consummandæ perfectionis tendebant.
Ideoque Divus Benedictus eam dicit